

Arrestnummer
C11445 / 2025
Repertoriumnummer
2025 / 3657
Datum van uitspraak
7 november 2025
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2025/PGG/319 2025/VJ11/187

Hypothecaire inschrijving

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2025/PGG/319 - 2025/VJ11/187

Not.nr. KO66.L5.000959/22

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr (RRN
met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt:

A. opzettelijk achterlaten of beheren van afvalstoffen in strijd met de voorschriften van het Materialendecreet of de uitvoeringsbesluiten ervan

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, te weten afvalstoffen te hebben achtergelaten of beheerd in strijd met de voorschriften van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen of de uitvoeringsbesluiten ervan,

(art. 16.6.3. § 1 lid 1 en 16.6.4. Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 3, 1 ° en 7°, 12 § 1 en 69 Decreet 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen)

te meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen, in de periode van 01.01.2021 tot 29.09.2023, namelijk door asbestverdachte materialen, bouwafval, metaal en schroot, houtafval, autobanden en hooibalen te hebben achtergelaten op een perceel gelegen kadastraal gekend onder

B. Gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

Bij inbreuk op artikel 4.2.1. 5° a), strafbaar gesteld door artikel 6.2.1. al.1, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning te hebben verder gezet, de hiernavolgende handelingen verricht te hebben,

te meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen, in de periode van 01.01.2021 tot 29.09.2023, namelijk een grond gewoonlijk gebruikt te hebben, aangelegd te hebben of ingericht te hebben voor het opslaan van asbestverdachte materialen, bouwafval, metaal en schroot, houtafval, autobanden en hooibalen

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf uitmaakt, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: een hoeve met een oppervlakte van 83a en 57ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

eigenaar wegens openbare aankoop jegens

voor de geheelheid volle

voor notaris te

op 02.09.2003

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

C. optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

(art. 4.1.1., 3° en 9.4.2.1., 1, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1.§ 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen, in de periode van 01.01.2021 tot en met 3.02.2022, namelijk door het ophogen van een draagmuur en het verwijderen en herplaatsen van een dakconstructie en bijhorende dakbedekking; door het dichtmetselen van een raam en door het plaatsen van een serre

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf uitmaakt, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: een hoeve met een oppervlakte van 83a en 57ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

voor de geheelheid volle

eigenaar wegens openbare aankoop jegens

voor notaris

te

op 02.09.2003

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zich te horen veroordelen tot de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 150 per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 27 mei 2024 op tegenspraak als volgt:

"Op strafgebied

Heromschrijft de feiten van tenlasteleggingen A en B door weglating van de woorden "(. . .) en hooibalen (. . .)".

Heromschrijft de feiten van tenlastelegging C door weglating van de woorden "door het dichtmetselen van een raam en door het plaatsen van een serre"

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A, B en C bewezen in hoofde van

Veroordeelt tot:

- een geldboete van 10.000,00 euro (=1.250,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8) of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen, met uitstel voor de helft van de geldboete voor een periode van drie jaar.

Verplicht tot betaling van een bijdrage van **200,00 euro** (=25,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8), tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Verplicht tot betaling van een bijdrage van **24,00 euro** tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Verplicht tot betaling van de vaste vergoeding in strafzaken van **58,90 euro**.

Met betrekking tot de gerechtskosten,

Veroordeelt tot de gerechtskosten, begroot in totaal op 314,41 euro.

Met betrekking tot de herstellvordering

Veroordeelt tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen aanwezig op de percelen gelegen te kadastraal gekend binnen een termijn van 3 maanden na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis en onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

Heropent ambtshalve de debatten wat het betreft het stedenbouwkundig herstel, om het openbaar ministerie toe te laten te verduidelijken, wat betreft de werken die werden uitgevoerd aan de loods

(tenlastelegging C):

- Om welke redenen het gevolg van het misdrijf niet kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.
- Waarom de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken niet volstaan om de plaatselijke ordening te herstellen.
- Welke meerwaarde volgens het openbaar ministerie verschuldigd zou zijn in het geval de rechtbank zou oordelen dat het gevolg van misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening en te verduidelijken wat de parameters zijn die de rechtbank moeten toelaten om de meerwaarde te berekenen.

Houdt de beslissing over het stedenbouwkundig herstel voor het overige aan.

Stelt de zaak in voortzetting naar de zitting van 9 september 2024.

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 9 december 2024 op tegenspraak als volgt:

“Beslissingen over de herstellvordering

*De rechtbank beveelt op vordering van het openbaar ministerie aan
het herstel op de percelen gelegen te
kadastraal bekend*

door:

- *De betaling van een meerwaarde van 10.343,85 euro.*

De rechtbank zegt voor recht dat dit bedrag moet gestort worden aan het BRV-fonds (<https://omgeving.vlaanderen.be/nl/contact>) binnen een termijn van drie maanden na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis.

Zegt dat vanaf het verstrijken van de termijn de wettelijke verwijlntrest op het bepaalde bedrag van de meerwaarde verschuldigd is.

De rechtbank wijst erop dat de veroordeelde zich op een geldige wijze kan kwijten door binnen de drie maanden na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis de legaliteit te herstellen door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, het staken van het strijdige gebruik of het verkrijgen van een regularisatievergunning en uitvoering van de daarin begrepen voorwaarden.

Beslissingen op burgerlijk gebied

De rechtbank houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan (artikel 4 VTSv.).”

1.2 De beklaagde stelde op 8 januari 2025 hoger beroep in tegen dit vonnis door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk. Tegelijk werd ook een verzoekschrift neergelegd, zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 12 september 2025 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging,
vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

2.1 De verklaring van hoger beroep tegen het vonnis van 9 december 2024 is tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook het verzoekschrift of grievenformulier is tijdig en juist ingediend. Hierin bepaalde de (raadsman van de) beklaagde een nauwkeurige grief over het bedrag van de meerwaarde.

Het hoger beroep is ontvankelijk.

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van het hoger beroep en vervolgens van de grief zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

De saisine van het hof is beperkt tot de herstellvordering, meer bepaald de meerwaardesom.

3. Over het herstel en de betaling van de meerwaarde in dat kader, overwoog de eerste rechter het volgende:

“Het openbaar ministerie vordert na heropening van de debatten om te veroordelen tot de betaling van een meerwaarde.

betwist die vordering niet, maar vraagt om de meerwaarde te beperken tot 1 euro.

De burgerlijke partij vordert de afbraak van het gebouw.

Naast de straf beveelt de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde :

1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;

2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;

3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

In dit geval zijn de gevolgen van het misdrijf kennelijk verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening. De rechtbank verwijst naar de vaststellingen van de inspectie RWO in haar proces-verbaal van 15 juli 2024. De rechtbank veroordeelt daarom tot het betalen van een meerwaarde.

De rechtbank bepaalt het bedrag van de meerwaarde. De rechtbank hanteert daarvoor de forfaitaire bedragen, bepaald door de Vlaamse Regering, maar kan het aldus bekomen

bedrag ambtshalve of op verzoek verminderen als dat bedrag kennelijk de vergoeding te boven gaat om de schade aan de goede ruimtelijke ordening te herstellen.

In dit geval heeft inspectie RWO de meerwaarde terecht en conform de toepasselijke regels op 10.343,85 euro begroot. Dat bedrag gaat niet kennelijk de vergoeding te boven om de schade aan de goede ruimtelijke ordening te herstellen.

De financiële situatie van *is geen reden om anders te besluiten. Bij*
een veroordeling tot de betaling van een meerwaarde kan de veroordeelde zich op een
geldige wijze kwijten door binnen de hierboven bepaalde termijn de legaliteit te herstellen
door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, het staken van het strijdige
gebruik of het verkrijgen van een regularisatievergunning en uitvoering van de daarin
begrepen voorwaarden."

Het hof maakt zich deze overwegingen eigen. Het hof bevestigt dan ook de beslissing van de eerste rechter.

Het hof volgt geenszins de argumentatie van de beklaagde en beantwoordt zijn middelen als volgt:

- Het betreft wel degelijk een concrete begroting. Het gebouw betrof voor de inbreuk een koeienstal en werd door de inbreuk een landbouwloods, wat duidelijk een meerwaarde met zich brengt. Dat het gebouw grotendeels uit recuperatiematerialen zou zijn opgetrokken verandert daar niets aan. Evenmin speelt het een rol dat het gebouw volgens de burgerlijke partij waardeloos zou zijn.
- De argumentatie over de "*hiërarchie van de wetten*" kan helemaal niet gevolgd worden. Artikel 8.4 en 8.5 Burgerlijk Wetboek vinden in dit geval geen toepassing, evenmin als artikel 870 Gerechtelijk Wetboek. Waarom de beklaagde "*verwijst*" naar artikel 6 EVRM, is niet duidelijk en wordt ook niet toegelicht. Alleszins is er geen sprake van enige schending van het recht op verdediging of het recht op een eerlijk proces.
- Het is niet duidelijk wat de beklaagde wil zeggen met: "*Een decreet kan afwijken van de wet, doch een besluit (...) kan onder geen enkel beding afwijken van de wet.*" Een decreet is immers ook een *wet*. Verder wijkt het Handhavingsbesluit Ruimtelijke Ordening van 9 februari 2018 helemaal niet af van enige wet, maar is het integendeel de uitvoering van een decreet. De beklaagde verduidelijkt ook niet van welke wet het besluit zou afwijken en op welke wijze. Artikel 14 e.v. van het vermelde besluit bepaalt volkomen legitiem en wettig de berekeningswijze van het bedrag van een meerwaardesom en de betaling ervan. De eerste rechter heeft de meerwaardesom volledig in overeenstemming met dit besluit bepaald.
- De beklaagde geeft geen enkele verduidelijking, en toont dus ook niet aan, waarom de meerwaarde slechts op het bedrag van 1 euro zou moeten worden begroot. Een

meerwaarde kan ook geenszins een symbolisch bedrag zijn, maar moet de concrete (meer)waarde weergeven.

4. Het hof veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beroep, zoals hierna bepaald.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart het beroep ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis voor zover bestreden in alle beslissingen;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering in beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 137,01 euro.

Kosten beroep:

Afschr. vonnis (27.05.24):	€ 33,00
Afschr. vonnis (09.12.24):	€ 21,00
Afschrift akte HB:	€ 3,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 32,55
	€ 124,55
+ 10 % :	€ 12,46
Totaal :	€ 137,01

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer,
samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren

en in openbare rechtszitting van
7 november 2025 uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid
van advocaat-generaal, advocaat-generaal, met bijstand van griffier